

AQIL ABBAS

ELŞAD PAŞASOY - QƏLƏMINİN ƏSGƏRİ

1997-ci il Novruz bayramı ərəfəsi idi. Azərbaycan televiziya-
zıyasından zəng elədilər ki, hərbi hissəyə görüşə gedirik, həm
yazıçı, şairlərlə, həm də geniş konsert proqramıyla, gedərsiz?
Mən də dedim ki, məmnuniyyətlə. Günortaya yaxın gəldilər.
Mən dedim ki, öz maşınımı gedirəm. Dedim, əsgərlərə nə
sovqat aparırsız, dedilər ki, konsert proqramı.

Mənim atam həmişə deyirdi, oğul, əsgər yanına, xəstə ya-
nına və bir də dustaq yanına heç vaxt əliboş getmə.

Atamın bu vəsiyyətinə söylədim, sonra da dedim maşını
mənim ardımca sürün. O vaxt "Lider" kanalının yanında
topdansaş mağazaları vardı, getdik ora. Düşdüm diş fırça-
sı, pasta, üzqırıxan, ülgüc, corab, siqaret doldurdum maşının
baqajına. Sonra da bir televizor, bir videomaqnitafon götür-
düm, dedim indi ge-
dək. Rəhmətlik Ca-
bir Novruz maşın-
dan düşüb alnım-
dan öpdü, mən də
dedim Cabir müəl-
lim, gəl elə birlikdə
gedək.

Getdik "N" hər-
bi hissəsinə. Bu hər-
bi hissəni yaxşı ta-
nıyırdım. Yolum
burdan tez-tez dü-
şürdü. Bəzən daya-
nıb gözləyirdim ki,
nə vaxt əsgərlər
meydana çıxıb şəst-
lə addımlayıb əsgər marşları oxuyacaqlar. Elə addımlayırdı-
lar ki, hasarın bu üzündə də yer silkələnirdi. Bu da mənə ləz-
zət edirdi, sevinirdim.

Bizi çox mehriban qarşıladılar.

Hərbi hissənin komandiri dedi ki, televizoru nəhaq gətir-
misiniz, bizim hər kazarmada, yeməxanada, eləcə də əsgər-
lərin istirahət otaqlarında televizorlar quraşdırılıb.

Dedim qoy biri də bizdən olsun.

Hərbi hissəni gəzəndən sonra keçdik zala. Cabir Novruz
çox gözəl şeirlər oxudu. Mən də çıxıb xeyir-duamı verdim,
onların qələbə çalacağına inandığımı söylədim. Sonra sözü
bir cavan, yaraşlıq, amma arıq bir əsgərə verdilər. O da tri-
bunaya qalxıb həqiqətən özünün çox gözəl şeirlərini oxudu.
İstedadına söz ola bilməzdi. Mən də yenidən tribunaya qalxıb
dedim:

- Əsgər qardaş, çox gözəl şeirlər oxudun. Təpədən-dırna-
ğa şairsən, amma ölkədə şair bolluğudu, at bu şeir yazmağı,
avtomatından bərk yapış, onu sevdiyin qız kimi əzizlə, bağrı-
na bas. Bizə əsgər lazımdı, qarşıda bizi böyük döyüşlər gözlə-
yir. Amma çox istedadlı oğlansan, qulluğunu başa vurandan
sonra gəl "Ədalət" qəzetinə, söz verirəm səni işə götürəcəm.

Sonra da düşüb onu bağrıma basdım. Elşad Paşasoyla be-
ləcə tanış olduq. Üstündən bir müddət keçəndən sonra gəl-
di redaksiyaya ki, hərbi qulluğu başa vurdum, gəlmişəm.
Mən də bağrıma basdım, dedim bu gündən oldun bu qəzetin
əməkdaşı.

Təxminən bir neçə ay bir yerdə çalışdıq. Çox azad fikirli
jurnalist idi, çərçivələrə sığmaq istəmirdi. Bəzən həddindən
artıq azad fikirliliyi mənim başıma bəla olurdu. Özünə demə-
səm də, hiss elədi. Bir gün dedi ki, Aqil müəllim, görürəm si-
zə əziyyət verirəm, ona görə məni bağışla, mən başqa bir qə-
zetə keçmək istəyirəm.

- Nə təhər məsləhətəndi. Amma bir-birimizə öyrəşmişdik,
birtəhər yola gəldik.

Gülümsədi. Görüşüb ayrıldıq. Bir yerdə işləməkdən ayrıl-
dıq, amma həyatda ayrılmadıq.

Yardımlıdan olan bu gənc daha azad fikirli bir qəzetə -
"Yeni Müsavat"a getdi. Bu qəzetdə həm qələmi açıldı, həm
də qələmi cilalandı. Qəzetin üzdə olan əməkdaşlarından biri-
nə çevrildi. Bəzən elə yazılar yazırdı ki, bir batman balla ye-
mək olmurdu. Çox az bir müddətdə respublikada tanındı, bü-
tün istedadı açıldı. Hazırda parlament müxbiridi. Tez-tez gö-
rüşürük. Mənə "müdür" deyər müraciət edir. Evində də olmu-
şam, çox gözəl ailəsi var. Özünü kimi ağıllı iki oğul, bir qız bö-
yüdür. Maşallah, qızı Aydan universitetdə təhsil alır. Böyük
Oğlu Murad 10-cu sinifdə oxuyur, kiçiyi Cahangir Paşa isə
bu il 1-ci sinifə gedəcək. Muradı lap çox istəyirəm, nə vaxt
görüşsək ilk oğlunu soruşuram ki, necədi, necə oxuyur, id-
mana gəlirmi?

Yardımlının balaca bir kəndində, dağ kəndində doğulan
Elşad Paşasoy bu gün həm Yardımlını, həm də Azərbaycanı
qələmiylə ləyaqətlə təmsil edir.

Mayın 10-da 51 yaşı tamam olur. Təbrik edirəm, həm öz
adımdan, həm də haçansa çalışdığı "Ədalət" qəzetinin kol-
lektivi adından.

Yaşa, yarat, əsgər qardaş. O vaxt silahınla Vətəni təmsil
edirdin, indi qələminlə.

Yayda kəndinizə qonaq gəlmək istəyirdim. Bir-iki dəfə o
kənddən yolum düşüb, insanları kimi çox gözəl kənddi. Sən
də öz qələminlə bu gözəlliyə gözəllik qatırsan.

